

Publicerad 2015-10-07 12:12 av Måna N. Berger

Det är med slutet allt måste börja

En kort stund i början på oktober, när solen lyser på allt det gula och röda och gröna och himlen blånar oändligt hög, är all naturen en regnbågsfest. En kort stund är Kärleken förlåten. Den brinner.

Vi vidrörs under denna korta stund, som kanske bara är ett ögonblick, av Mysteriet när det går förbi. Under jorden under våra fötter dricker rotsystemen klorofyll och det är egentligen nu som allting börjar, som en nattvard. Som en konception.

De flesta av oss saknar förmåga att märka det. Men nästan alla konstaterar ändå att det är vackert. Sedan drar en kraftig storm in och river med sig vad som är dött och löst fäst. För det är med slutet allt måste börja, om det ska bli någon återfödelse. Allt måste dö och bli grått som vanligt igen och sova djupt i tjälen. Under en omätlig tid drömmer jorden om Kärleken, förlåtelsen och Mysteriet. Några vandrar vidare ovanpå marken, med sina sorger och bär sina bördor och drömmer jordens drömmar. De är de lyckliga. Det syns inte utanpå.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Måna N. Berger med Poeter.se id #7470 innehar upphovsrätten